

Dosarul nr. 3ra-306/19

Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Centru (jud: V. Cupcea)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Pahopol, V. Negru, A. Bostan)

ÎNCHEIERE

20 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Mariana Pitic
Maria Ghervas
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Oficiul teritorial Orhei al Cancelariei de Stat,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul teritorial Orhei al Cancelariei de Stat împotriva Primăriei orașului Orhei, intervenient accesoriu Oxana Duca, cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 19 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Oficiul teritorial Orhei al Cancelariei de Stat și menținută hotărârea din 15 decembrie 2017 a Judecătoriei Orhei, sediul Central,

c o n s t a t ă:

La data de 03 martie 2017, Oficiul teritorial Orhei al Cancelariei de Stat a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei orașului Orhei, intervenient accesoriu Oxana Duca, cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că prin dispoziția Primarului orașului Orhei nr. 251-p din 10 august 2009, s-a conferit funcționarilor Primăriei or. Orhei gradul de calificare conform procesului-verbal nr. 1 al Comisiei de atestare a funcționarilor din 07 august 2009, inclusiv Oxanei Duca, specialist pentru reglementarea regimului funciar, rangul III, consilier de clasa a III-a, începând cu data de 03 august 2009.

Prin dispoziția Viceprimarului orașului Orhei, Viorel Dandara nr. 287-p din 01 decembrie 2016 „Cu privire la numirea în funcție publică”, a fost numit învingătorul concursului Oxana Duca în funcția publică de specialist în Primăria orașului Orhei, cu fișa postului reglementarea regimului funciar, începând cu data de 01 decembrie 2016, stabilindu-se salariul de funcție conform gradul de salarizare 3, cu acordarea treptei II de salarizare și atribuțiile de funcție conform fișei postului anexate.

Oficiul teritorial Orhei al Cancelariei de Stat a invocat că, examinând legalitatea dispoziției nr. 287-p din 01 decembrie 2016, a constatat că aceasta a fost emisă contrar prevederilor legii, prin notificarea nr. 1304/OT₈-7 din 04 ianuarie 2017 fiind solicitată constituirea unei comisii pentru identificarea corectitudinii conferirii

gradelor de calificare persoanelor vizate în dispoziția nr. 251-p din 10 august 2009 „Cu privire la conferirea gradului de calificare a funcționarilor Primăriei”, completarea pct. 1 din dispoziția nr. 287-p din 01 decembrie 2016 „Cu privire la numirea în funcție publică”, după cuvintele „învingător al concursului” cu cuvântul „debutant” și modificarea pct. 2 cu stabilirea Oxanei Duca a perioadei de probă până la 01 iunie 2017. Prin răspunsul nr. 02/1-7e-183 din 09 februarie 2017, Primăria or. Orhei a comunicat că va examina oportunitatea constituirii unei comisii cu privire la conferirea gradelor de calificare persoanelor vizate în dispoziția nr. 251-p din 10 august 2009.

Consideră că dispoziția nr. 287-p din 01 decembrie 2016 este ilegală, deoarece angajarea în funcția de specialist pentru reglementarea regimului funciar în cadrul Primăriei orașului Orhei s-a efectuat în conformitate cu art. 54 alin. (2) și art. 55 lit. b) din Codul Muncii, prin dispoziția nr. 32-p din 03 februarie 2009 „Cu privire la angajarea în baza contractului”, această funcție fiind instituită prin decizia Consiliului orașenesc Orhei nr. 3.3 „Cu privire la aprobarea statelor de personal suplimentate”. Prin urmare, angajarea Oxanei Duca în funcția de specialist pentru reglementarea regimului funciar în cadrul Primăriei orașului Orhei s-a efectuat în baza contractului individual de muncă nr. 99 din 03 februarie 2009 pe perioadă determinată, începând cu data de 03 februarie 2009 până la 03 februarie 2010, cu termen de probă de 6 luni.

Reclamantul a susținut că, ținând cont atât de prevederile legislației în vigoare, cât și de contractul individual de muncă nr. 99 din 03 februarie 2009, decizia Consiliului orașenesc Orhei nr. 3.3 „Cu privire la aprobarea statelor de personal suplimentate”, prin care a fost instituită funcția dată, funcția de specialist pentru reglementarea regimului funciar în cadrul primăriei orașului Orhei, care a deținut-o Oxana Duca începând cu data de 03 februarie 2009, nu este funcție publică.

Mai mult ca atât, Oficiul teritorial Orhei al Cancelariei de Stat a menționat că la caz, lipsește actul administrativ de confirmare în funcția publică a funcționarului public debutant emis de angajator, contrar prevederilor pct. 39 lit. e) din Regulamentul cu privire la perioada de probă pentru funcționarul public debutant, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 201 din 11 martie 2009 și art. 31 alin. (5) lit. a) din Legea privind funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158 din 04 iulie 2008.

Astfel, gradul de calificare - Rangul III, consilier de clasa a III-a, conferit Oxanei Duca la data de 10 august 2009 nu se regăsește în Legea privind funcția publică și statutul funcționarului public, care a intrat în vigoare la 01 ianuarie 2009. Deci, conform art. 33 alin. (1) lit. c) și alin. (2) din Legea menționată, pentru funcționarii publici de execuție urma să fie conferit - consilier de clasa a III-a și nicidecum Rangul III, consilier de clasa a III, conferit în conformitate cu Regulamentul cu privire la atestarea funcționarilor publici, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 522 din 20 mai 2004.

Oficiul teritorial Orhei al Cancelariei de Stat a afirmat că Regulamentul cu privire la atestarea funcționarilor publici, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 522 din 20 mai 2004 a devenit caduc odată cu intrarea în vigoare a Regulamentului cu privire la perioada de probă pentru funcționarul public debutant, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 201 din 11 martie 2009.

A solicitat obligarea viceprimarului orașului Orhei de a completa pct. 1 din dispoziția nr. 287-p din 01 decembrie 2016 „Cu privire la numirea în funcție publică” după cuvintele „învingător al concursului” cu cuvântul „debutant” și de a modifica pct. 2 din dispoziție prin substituirea textului „Se stabilește dnei Oxana Duca salariul de funcție conform gradului de salarizare 3 cu acordarea treptei II de salarizare și atribuțiile de funcție conform fișei postului anexate” cu textul „Se stabilește dnei Oxana Duca perioadă de probă până la 01 iunie 2017, codul funcției C66 cu gradul de salarizare III, treapta I. Se desemnează dl/dna ... în calitate de mentor pentru perioada de probă a dnei/dlui”.

Prin hotărârea din 15 decembrie 2017 a Judecătorei Orhei, sediul Central, acțiunea depusă de Oficiul teritorial Orhei al Cancelariei de Stat a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 19 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Oficiul teritorial Orhei al Cancelariei de Stat și a fost menținută hotărârea din 15 decembrie 2017 a Judecătorei Orhei, sediul Central.

Pentru a concluziona astfel, instanțele ierarhic inferioare au constatat că, conform compartimentului 15 al Anexei nr. 1 al Legii privind funcția publică și statutul funcționarului public, în vigoare din 01 ianuarie 2009, funcția de specialist pentru reglementarea regimului funciar, la momentul emiterii dispoziției Primarului orașului Orhei nr. 251-p din 10 august 2009, avea statut de funcție publică.

Astfel, instanțele de judecată au considerat că este neîntemeiat argumentul Oficiului teritorial Orhei al Cancelariei de Stat precum că Oxana Duca a fost angajată în baza unui contract individual de muncă și, respectiv, funcția pe care a ocupat-o începând cu data de 03 februarie 2009 nu este funcție publică. Or, dispoziția nr. 32-p din 03 februarie 2009 „Cu privire la angajarea în baza contractului individual de muncă”, prin care Oxana Duca a fost angajată în funcția de specialist pentru reglementarea regimului funciar în baza contractului individual de muncă nr. 99 din 03 februarie 2009 pe perioadă determinată, începând cu data de 03 februarie 2009 până la data de 03 februarie 2010, cu termen de încercare de 6 luni, precum și dispoziția nr. 251-p din 10 august 2009 „Cu privire la conferirea gradului de calificare a funcționarilor Primăriei”, nu au fost anulate și continuă să producă efecte juridice.

Prin urmare, dat fiind faptul necontestării circumstanțelor prezumate prin dispoziția primarului or. Orhei nr. 251-p din 10 august 2000, acestea au putere probantă prestabilită până la emiterea unei hotărâri judecătorești cu privire la anularea acestui act administrativ. Respectiv, actul administrativ menționat prezumă deținerea de către Oxana Duca a funcției publice, or, conform art. 31 alin. (1) din Legea nr. 158 din 04 iulie 2008, funcționar public debutant este persoana care exercită o funcție publică pentru prima dată, pe când Oxanei Duca i s-a conferit gradul de calificare conform procesului verbal nr. 1 al Comisiei de atestare a funcționarilor Primăriei orașului Orhei din 07 august 2009 prin dispoziția nr.251-p din 10 august 2009, începând cu data de 03 august 2009, act administrativ care este în vigoare.

La data de 22 ianuarie 2019, Oficiul teritorial Orhei al Cancelariei de Stat a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 19 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 15

decembrie 2017 a Judecătorei Orhei, sediul Central, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, decizia integrală din 19 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău nu a fost expediată în adresa oficiului, la materialele cauzei lipsind dovada recepționării, iar la data de 19 octombrie 2018 cancelaria instanței de apel a comunicat că dosarul a fost expediat la Judecătoria Orhei, sediul Central. La 23 noiembrie 2018, reprezentantul oficiului a luat cunoștință de dosarul dat și a primit o copie a deciziei motivate a instanței de apel.

Recurentul a invocat că la adoptarea deciziei contestate, instanța de apel a încălcat esențial normele de drept material și procedural.

Consideră că este eronată concluzia instanțelor ierarhic inferioare precum că Oxana Duca, anterior emiterii dispoziției nr. 287-p din 01 decembrie 2016, deja deținea statut de funcționar public în conformitate cu legislația în vigoare la 03 august 2009, care nu poate fi retras, intervenientul accesoriu neputând fi iarăși debutant, or, au fost prezentate probe care demonstrează faptul că funcția de specialist în care a fost angajată Oxana Duca în perioada 03 februarie 2009 - 30 noiembrie 2016 în cadrul Primăriei or. Orhei, nu este cu statut de funcție publică și nu se regăsește în statele de personal ale Primăriei or. Orhei, avizate de Guvern.

Funcția de specialist, ocupată de către Oxana Duca în perioada menționată, nu este o funcție publică potrivit art. 7 alin. (2) și art. 10 din Legea privind funcția publică și statutul funcționarului public și Hotărârii Guvernului despre aprobarea Clasificatorului unic al funcțiilor publice nr. 151 din 23 februarie 2001. În plus, conform art. 13 alin. (2) din Legea privind funcția publică și statutul funcționarului public, fiecare autoritate publică transmite Guvernului spre aprobare statele de personal, iar din statele aprobate pentru Primăria or. Orhei rezultă că această funcție nu are statut de funcție publică.

Oficiul teritorial Orhei al Cancelariei de Stat a susținut că din actele prezentate de către intimata Primăria or. Orhei, rezultă că jurământul a fost depus la data de 07 august 2009, iar actul administrativ privind conferirea gradului de calificare a funcționarilor primăriei a fost emis la 10 august 2009, în lipsa actului administrativ de confirmare în funcție publică a funcționarului public debutant emis de angajator, contrar prevederilor pct. 39 lit. e) din Regulamentul cu privire la perioada de probă pentru funcționarul public debutant, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 201 din 11 martie 2009.

A susținut că unitățile de personal finanțate din contul mijloacelor constituite din taxe și impozite locale nu pot fi instituite ca funcții publice și pentru instituirea acestor posturi se utilizează titlurile de posturi, caracteristice activității care urmează să fie desfășurată, conform Clasificatorului ocupațiilor din Republica Moldova.

Examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Oficiul teritorial Orhei al Cancelariei de Stat, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta este inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 433 lit. b) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434.

Prevederile art. 434 din Codul de procedură civilă stipulează că, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

În același context, în conformitate cu art. 100 alin. (1), coroborat cu art. 389 alin. (4) din Codul de procedură civilă, comunicarea eficientă a hotărârii judecătorești, prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act, poate fi considerată publicarea acesteia pe pagina web a instanței judecătorești.

Cu toate acestea, pentru a evita un formalism excesiv, instanțele de judecată trebuie să țină cont de personalitatea celui ce contestă și dacă persoana interesată a fost reprezentată de o persoană cu studii în domeniul juridic sau de un avocat pe parcursul procedurilor judiciare.

Normele procedurale referitoare la termenele pentru căile de atac sunt, fără îndoială, menite să asigure buna administrare a justiției și respectarea, în special, a principiului securității juridice. Persoanele vizate trebuie să se aștepte ca aceste reguli să fie aplicate (cauzele Nicolae Popa versus România, 09 decembrie 2014, parag. 16, Tence versus Slovenia, 31 mai 2016, parag. 31). Mai mult, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului a statuat că, în cazul în care termenul pentru o cale de atac ordinară este prelungit după o perioadă considerabilă de timp, o astfel de decizie poate încălca principiul securității juridice (cauzele Ponomaryov versus Ucraina, 03 aprilie 2008, parag. 41, Ustimenko versus Ucraina, 20 octombrie 2015, parag. 47).

Instanța de recurs observă că Oficiul teritorial Orhei al Cancelariei de Stat a fost reprezentat, în cadrul procedurilor judiciare, de către specialistul principal Aliona Student (f.d. 15). Același reprezentant a fost prezent la toate ședințele de judecată, fapt stabilit conform proceselor-verbale ale ședințelor de judecată din prima instanță și instanța de apel.

În același context, la 08 mai 2018, Colegiul civil al Curții de Apel Chișinău a dispus întreruperea examinării cauzei pentru 19 iunie 2018, ora 12.00. Potrivit procesului-verbal al ședinței judiciare din 08 mai 2018, reprezentantul Oficiului teritorial Orhei al Cancelariei de Stat, Aliona Student a participat la examinarea efectivă a cauzei, în special, a oferit explicații cu privire la fondul cauzei și a asistat la cercetarea înscrisurilor (f.d. 162-165).

Astfel, la 19 iunie 2018, dispozitivul deciziei contestate a fost pronunțat în prezența reprezentantului Aliona Student, fiind definitiv și executoriu în acord cu art. 394 din Codul de procedură civilă. Iar, la 30 iulie 2018, hotărârea judecătorească integrală a fost expediată participanților, însă, la materialele cauzei, nu există dovada recepționării acesteia (f. d. 181).

La 19 iulie 2018, în termenul prevăzut de art. 389 alin. (4) din Codul de procedură civilă, Curtea de Apel Chișinău a publicat decizia integrală din 19 iunie 2018 pe pagina web „Portalul instanțelor naționale de judecată”. Decizia poate fi găsită pe www.cac.instante.justice.md, în rubrica hotărâri, după numărul dosarului 02-3a-4000-109022018.

La 12 noiembrie 2018, șeful Oficiului teritorial Orhei al Cancelariei de Stat, Vasile Costin a depus o cerere în adresa Judecătoriei Orhei, sediul Central de eliberare a deciziei motivate din 19 iunie 2018, actul judecătorec fiind recepționat la

23 noiembrie 2018 de către reprezentantul Aliona Student contra semnătură (f. d. 183).

La 22 ianuarie 2019, șeful adjunct al Oficiului teritorial Orhei al Cancelariei de Stat, Oleg Tudosan a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel.

În cererea de recurs s-a indicat că, decizia integrală din 19 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău nu a fost expediată în adresa oficiului și abia la data de 23 noiembrie 2018, reprezentantul a primit o copie a deciziei motivate a instanței de apel.

În acest sens, instanța de judecată va ține cont de principiul res judicata, care protejează caracterul definitiv al deciziei din 19 iunie 2018, și de faptul că recurentul a beneficiat de serviciile unui jurist - specialist principal de la începutul procedurilor judiciare.

Astfel, în hotărârea *Gurzhyy vs Ucraina* (1 aprilie 2008), în care reclamantul nu a primit copii ale hotărârilor judecătorești care i-au fost transmise de instanța locală prin poștă obișnuită, Curtea Europeană a considerat că a fost chemată să examineze nu numai ce măsuri au fost luate de autoritățile judiciare pentru a se asigura că reclamantului i-au fost comunicate cu promptitudine deciziile, dar și acțiunile pe care reclamantul le-a luat pentru a se informa cu privire la evoluția procedurilor sale. De asemenea, CtEDO a remarcat că reclamantul, care nu a primit informații despre progresele înregistrate în cazul ei de aproximativ un an și jumătate, ar fi putut aștepta în mod rezonabil să contacteze instanța pentru a verifica statutul acestuia.

Completul de judecată reține că reprezentantul Oficiului teritorial Orhei al Cancelariei de Stat a formulat o singură cerere de eliberare a copiei de pe decizia motivată a instanței de apel abia la 12 noiembrie 2018, peste aproximativ 5 luni de la pronunțarea deciziei din 19 iunie 2018.

Cu toate acestea, anterior, la 19 iulie 2018, decizia din 19 iunie 2018 a fost publicată pe pagina web „Portalul instanțelor naționale de judecată”.

În ceea ce privește plasarea hotărârilor judecătorești pe pagina web menționată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că această modalitate este prevăzută expres în punctele 7-8 din Regulamentul privind modul de publicare a hotărârilor judecătorești pe portalul național al instanțelor de judecată și pe pagina web a Curții Supreme de Justiție, aprobat prin hotărârea nr. 658/30 din 10 octombrie 2017 a Consiliului Superior al Magistraturii. Potrivit acestor puncte, scopul existenței portalului național al instanțelor de judecată îl constituie susținerea unui mediu informațional virtual și accesibil pentru cetățeni. Informațiile publicate pe portalul național al instanțelor de judecată și pe pagina web a Curții Supreme de Justiție includ lista cauzelor fixate pentru judecare, hotărârile instanței de judecată, citațiile în fața instanței și alte informații relevante pentru justițiabili.

Regulamentul respectiv a intrat în vigoare la data de 24 noiembrie 2017 și a fost mediatizat pe larg datorită reintroducerii posibilității justițiabililor de a căuta hotărârea judecătorească după numele părților pe dosar.

În plus, conform pct. 17 din același Regulament, hotărârile judecătorești, pronunțate de judecătorii și de curțile de apel, sunt transferate din Programul Integrat de Gestionare a Dosarelor pe portalul unic al instanțelor de judecată, în regim real.

Totuși instanța de recurs evidențiază că, orice risc de eșec tehnic în transmiterea documentelor prin această metodă, care este demonstrată, ar trebui să fie suportat de autoritatea care a efectuat acțiuni de acest gen.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție notează că, conform unei jurisprudențe constante, instanțele de judecată publică, în mod sistematic, actele lor de dispoziție pentru o bună administrare a justiției. De altfel, o atare posibilitate de a aduce la cunoștință hotărârile judecătorești a fost completată prin Legea nr. 17 din 05 aprilie 2018, care este aplicată din 01 iunie 2018. Or, după modificări, art. 389 alin. (4) din Codul de procedură civilă prevede că, decizia integrală se întocmește în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului deciziei și se publică pe pagina web a instanței judecătorești.

Sub acest aspect, completul de judecată constată că, nu există dubii cu privire la veridicitatea informației prezentate mai sus și anume că, la data de 19 iulie 2018 a fost plasată decizia Curții de Apel Chișinău pe pagina web sus-citată.

La același capitol, completul de judecată remarcă că reprezentantul recurentului nu a susținut că nu a fost conștient de cerința de 2 luni pentru depunerea unei cereri de recurs. De fapt, deși reprezentantul nu a fost obligat să depună vreo cerere de obținere a copiei hotărârii judecătorești mai devreme de 30 zile de la data pronunțării acesteia, totuși trebuia să-și asume responsabilitatea pentru consecințele deciziei lui de a se informa despre soarta dosarului abia în luna noiembrie 2018. Prin urmare, recurentul nu a furnizat nicio explicație plauzibilă în fața instanței de recurs despre motivul pentru care a așteptat până la 12 noiembrie 2018 să depună o cerere de eliberare a deciziei din 19 iunie 2018 (a se vedea Seal vs Regatul Unit 7 decembrie 2010, parag. 82, și Wyssenbach vs Elveția, 22 octombrie 2013, parag. 39 - 40).

În plus, un raționament aparte al instanței în susținerea poziției sale constă în faptul că intuiția recurentă a fost reprezentată de către specialistul principal Aliona Student, care este o persoană abilitată și calificată. La fel, în virtutea funcției sale, ea a cunoscut cerințele articolului 434 din Codul de procedură civilă și modalitatea de publicarea a hotărârilor, iar, după caz, trebuia să se aștepte ca aceste reguli să fie aplicate (a se vedea, mutatis mutandis, Henrioud vs Franța, 5 noiembrie 2015, parag. 61, Trevisanato, ibidem, parag. 45, Sturm, citată mai sus, parag. 40).

Având în vedere cele menționate supra, instanța de judecată constată că termenul de declarare a recursului a început să curgă din 19 iulie 2018 și a expirat la 20 septembrie 2018.

Contrar celor stabilite, recursul a fost înregistrat la grefa Curții Supreme de Justiție la data de 22 ianuarie 2019.

Exigențele cuprinse în alin. (2) al art. 434 din Codul de procedură civilă prevăd că, omiterea intervalului sus-menționat chiar și cu o singură zi nu poate constitui o excepție de la regula generală, specificând clar că, este un termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Suplimentar la cele expuse, având în vedere dovezile din dosar, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție subliniază că, instanța de apel a publicat în mod eficient decizia din 19 iunie 2018, iar lipsa unor acțiuni concrete de a afla soarta dosarului din momentul pronunțării dispozitivului deciziei instanței de apel până la momentul depunerii

cererii de recurs demonstrează că, recurentul nu a depus suficientă diligență într-un timp rezonabil pentru a afla motivele respingerii apelului său (cauza Karakutsya versus Ucraina, 16 februarie 2017, parag. 60, 61). Instanța de judecată consideră că, nerespectarea termenului de declarare a recursului a fost cauzat în întregime de comportamentul reprezentantului recurentului.

Deci, se atestă cu certitudine că recursul a fost depus de Oficiul teritorial Orhei al Cancelariei de Stat în afara termenului legal prevăzut de art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta fiind unul de decădere și nesusceptibil restabilirii, ceea ce condiționează declararea recursului ca fiind inadmisibil.

Se reiterează că o astfel de soluție este compatibilă cu respectarea standardelor inserate în Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, având în vedere că prelungirea nejustificată, chiar și cu o singură zi, a termenului pentru exercitarea recursului ar împiedica rămânerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac, a hotărârii judecătorești emise în instanțele de fond și ar leza, în acest mod, principiul securității raporturilor juridice.

În aceeași ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că situații similare au fost deja examinate în hotărârile Popov vs Moldova (nr. 2), (6 decembrie 2005, parag. 53), Melnic vs Moldova (14 noiembrie 2006, parag 40 și 41) sau Dacia S.R.L. vs Moldova (18 martie 2008, parag. 77), în care s-a constatat că, prin neaducerea vreunui motiv pentru prelungirea termenului de depunere de către pârâți a unui act procedural, instanțele judecătorești naționale au încălcat drepturile reclamantilor la un proces echitabil.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Oficiul teritorial Orhei al Cancelariei de Stat, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (1) și (2), 433 lit. b) și 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Oficiul teritorial Orhei al Cancelariei de Stat se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Maria Ghervas

Iurie Bejenaru